

عنوان مقاله:

ابن مقفع شهید. قربانی تفکر شعوبیه ادیب ودانشمند.

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 13، شماره 49 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مرادعلی، ولدبیگی - مدرس دانشگاه فرهنگیان

جواد سعدون زاده - دانشیار گروه ادبیات عرب دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابادان وعضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران

خلاصه مقاله:

از آنجایی که ابن مقفع ایرانی تبار بود ولی تحصیلاتش را درعلو بلاغت و فصاحت در زمینه نثر عربی به پایان رسانید. و کتاب های پهلوی را از زبان فارسی به زبان عربی برگردانید. ابن مقفع، نخستین کس و شاید تنها کسی است که توانست دست مایه ای گران بها را به فرهنگ عربی تقدیم کند و بی شک او را به عنوان شهسوار نثر عربی قلمداد می کنند علاقه بیش از حد ابن مقفع به زبان ادبیات عرب و به ویژه کتابت نثرنویسی. ایشان را تا جایی پیش برد که در دوران خلفای عباسی واموی جزء کاتبان درجه اول وزراء و رهبران آن ها گردانید قابل توجه و عنایت اینجاست فردی که تا این اندازه علاقه به یادگیری زبان عربی داشت و این همه خدمات ارزنده و قابل توجه به ادب عربی خصوصا در توسعه گسترش و ترویج کتابت و ترجمه نثر عربی نمود به خاطر کینه بیش از حد دشمنانش خودش اولین قربانی بسیار ادیبانه و ماهرانه نثر نویسی می گردد و جالب تر اینکه در تاریخ او را به عنوان یک فرد زندقه و کافر می شناسند غافل از اینکه کسانی مانند جاحظ ، عبدالملک اصمعی و ابن منظور و دیگران که در مورد ایشان قضاوت کرده اند خودشان از متعصبین و طرفداران خلفای عباسی و اموی بودند که بغض و کینه بیش از حدی را به ایرانیان و خصوصا طرفداران فرقه شعوبیه داشتند بطوری که هرکه را ایرانی می شناختند شعوبیه کافر و زندقه و ضد بلامنازع اعراب می دانستند. نهایتا با پدید آمدن منازعه بین ایرانیان و خلفای عباسی و اموی مبنی بر نژاد برتر واصل که مولود ان تفکر شعوبیه بود.

کلمات کلیدی:

ابن مقفع، شعوبیه، مظلومیت، تعصب و تعدی طلبی، خلفای اموی و عباسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857064>

